

Élő Víz

2013. június 2.
Úrnapja

Csodálatos kenyér

Szentháromság vasárnapját követően Úrnapját ünnepeljük, amely napon az Oltáriszentség, az Úr Jézus teste és vére áll ünneplésünk középpontjában. E nap szép hagyománya az úrnap körmenet, amely során városaink és falvaink utcáin körbehordozzuk az Oltáriszentséget, hirdetve, hogy Krisztus jelen van e szentségben.

Az evangéliumban a csodálatos kenyérszaporítás elbeszélését olvassuk. Jézus először tanítja az embereket, utána pedig ételt ad nekik. Először az isteni szóval, majd az életet biztosító kenyérral táplálja őket, mert mind a léleknek, mind a testnek szüksége van a mindennapi táplálékra, a mindennapi kenyérre. A csodálatos kenyérszaporítás előképe annak a csodának, amelyet szenvedése és halála előestéjén, az utolsó vacsorán adott nekünk Jézus. Ezen az estén a kenyeret és a bort, mint testét és vérének nyújtotta át apostolainak, azt kérve tőlük és utódaiktól, hogy áldozatát megjelenítve ismételjék meg cselekedetét. Az Úr akaratának megfelelően ezt a titkot, az Oltáriszentség titkát ünnepeljük minden szentmisében.

Az Egyház életében a kezdetektől fogva meghatározó szerepet játszik a közösségben ünnepelt Eucharisztia, a szentmise. Az Apostolok Cselekedetei szentírási könyvben közvetlenül a

Szentlélek pünkösdi eljövételének, az Egyház születésének leírása után azt olvassuk, hogy a tanítványok és a hívek „állhatatosan kitartottak az apostolok tanításában, a kenyértörés közösségében és az imádságban” (ApCsel 2,42). E központi szerep mindmáig megmaradt, ez az egyházi élet csúcsa és forrása. A következő évszázadokban fokozatosan megerősítést nyert, hogy az Eucharisztia Jézus kereszttáldozatának megjelenítése a szentmisében. Az Eucharisztia szentségét csak a felszentelt pap mutathatja be, aki megismétli az Úr utolsó vacsorán mondott szavait és cselekedetét.

Az Oltáriszentség anyaga a búzából készült kenyér (ostya) és a szőlőből készült bor, amelyet kevés vízzel vegyítünk. A szentség hatásával kapcsolatban pedig a Krisztussal való egyesülést hangsúlyozzuk, amely a szentáldozásban valósul meg, valamint azt, hogy az Oltáriszentség vétele szükséges az üdvösséghez és az örök élet-hez.

A katolikus Egyház mindmáig ragaszkodik az Oltáriszentség iránti különleges tisztelethez, hiszen ez a szentség valóban a vallásos élet közepontja és az istentisztelet szíve. E tisztelet alapja az, hogy hisszük az Úr Jézus valóságos és maradandó jelenlétét az átváltoztatott kenyérben és borban.

Valóságos jelenlét

Az Eucharisziával kapcsolatban átváltoztatott kenyérről és borról beszélünk, ami azt jelenti, hogy ezek lényege alakul át Krisztus testévé és vérévé, miközben külső formáját és színét megőrzi a kenyér is és a bor is.

Maradandó átváltozásról, átlényegülésről van szó, azaz a Krisztus testévé és vérévé átváltoztatott kenyér és bor nem alakul vissza egyszerű kenyérré és borrá. A krisztusi jelenlét nem is szűnik meg bizonyos idő elteltével vagy a szentmise befejeztével, hanem mindig Krisztus szent teste marad az átváltoztatott kenyér. A valóságos jelenlétet azokkal a tévedésekkel szemben szükséges hangsúlyozni, amelyek szerint csupán szimbolikus, jelképes jelenlétről van szó.

Élő közösség

Urunk, Jézus Krisztus! Hiszünk, hogy valóságosan és maradandó módon jelen vagy az Oltáriszentségben.

Hiszünk, hogy a szentáldozás átváltoztató találkozás: a te szent testeddé átváltozott kenyér átváltoztat, átalakít minket. Azért járulunk szentáldozáshoz, hogy magunk is Krisztus testévé váljunk. Hiszünk, hogy a szentáldozás összeköt minket egymással is. Egységet teremtő szentség ez. Azáltal, hogy te bemutatod áldozatodat és önmagadat az örök élet kenyereként adod nekünk, egy új közösséget, az Egyház élő közösségét hozod létre belőlünk.

Hiszek, Uram, erősítsd bennünk a hitet!

Krisztus Teste és Vére: Úrnapja	Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek, Jézus szentséges szíve	Szombat, Szűz Mária szíve	Évközi 10. vasárnap
Ter 14,18-20 1Kor 11,23-26 Lk 9,11b-17	Tób 1,3; 2,1a-8 Mk 12,1-12	Tób 2,10-23 Mk 12,13-17	Tób 3,1-11.24-25 Mk 12,18-27	Tób 6,10-11a; 7,1-9-17; 8,4-10 Mk 12,28b-34	MTörv 7,6-11 1Jn 4,7-16 Mt 11,25-30	Iz 61,9-11 Lk 2,41-51	1Kir 17,17-24 Gal 1,11-19 Lk 7,11-17